

vil nu opkaste det Spørgsmaal: Naar denne Lov nu bliver lykkeligt vedtaget, hvad saa? Hvilke Garantier har vi saa for, at Landmandsbanken skal blomstre?" Og jeg sluttede med at beklage, at der ingen som helst Garanti var tilvejebragt for, „at den Lovordning, man nu vil skabe, kan komme til at virke efter sin Hensigt og i alle Maader fyldestgøre sit Formaal“. Nu er det ingenlunde for at rose mig af denne Kassandra-Spaadom, jeg nævner dette, thi Kassandra-Spaadomme er jo aldrig hyggelige hverken at fremsætte og endnu mindre at faa Ret i — Kassandra-Spaadømmes Natur er, at de varsler Ulykke og ikke bliver troet i Øjeblikket. Men man vil forstaa, at jeg herefter er alt andet end overrasket over, hvad der her foreligger, og at jeg er saa meget mindre overrasket, som man jo har arbejdet ivrigt fra vigtige Samfundsfaktorers Side for at naa dette Resultat, deriblandt ogsaa fra selve Lovgivningsmagtens Side. Jeg tænker her paa den Valutapolitik, man har gennemført. Da man i sin Tid gennemførte den Valutaordning, hvis Mening og Maal var at stabilisere, saa begik man den Fejl — den, som jeg protesterede imod —, at man kun satte en Grænse til den ene Side, en Maksimalkurs for udenlandsk Valuta, og ikke samtidig satte en Minimalkurs, ikke gjorde, som man gør alle andre Steder, naar man vil stabilisere, sørger for at have to Punkter, svarende til Guldpunkterne for en Parivaluta, hvorimellem Valutaen kan svinge. Følgen heraf var den, at man lagde den hele Ordning til Rette for en spekulativ Indgriben; og dette er jo nøjagtigt det, der er sket. Det er et af Paripolitikens Resultater, vi her staar overfor. Naar jeg ser i Handelsbankens nye Aarsberetning, at der tales om „Kronens Sejrs-gang op imod Pari“, maa jeg derfor sige, at til denne Sejrs-gang svarer der for dansk Erhvervslivs Vedkommende en Bevægelse i modsat Retning, en Vandrang ad en via dolorosa, en Smertens Vej. Selve dette Landmandsbankregnskab er jo et Bilag til den danske Deflations Historie, en Forfjamskelsens og Raadvildhedens Æra, da det var fremmede Spekulanter, der tog hele Ledelsen i deres Haand. Men naar man altsaa har gennemført en saadan Politik, maa man jo ogsaa tage Konsekvenserne

deraf. Den nuværende Misère er dels en Følge af, at man ikke oprindelig ryddede fuldstændig op i de gamle Skader, som Landmandsbanken maa hæfte for, dels ogsaa af hele den Paripolitik, man har ønsket at trumfe igennem. Derfor synes jeg, det maa kunne siges til det nye Fler-tal, som behersker vort politiske Liv, til Socialdemokraterne og Venstre — thi i Virkeligheden er der jo ikke længer nogen tæt og fortrolig Forbindelse mellem det radikale Parti og den socialdemokratiske Regering, den nye Regeringsblok er jo Regeringspartiet og Venstre, som ved enhver Lejlighed, hvor det virkelig er store Sager, Mærkesager, det gælder, holder trofast sammen —, naar man ser et Resultat som dette Landmandsbankregnskab: Tu l'as voulu, George Dandin!

Men lige meget, om man som det radikale Parti i sin Tid har stemt imod den nuværende Ordning, eller som jeg ikke vilde stemme, ikke vilde have Medansvar derfor, har vi fra alle Sider været fuldkommen enige om, at naar Garantien nu er givet, maa ogsaa Konsekvensen deraf tages: Puisque le vin est tiré, il faut le boire, hvilket er udlagt: naar Vinflasken er trukket op, maa man drikke Vinen, selv om den er nok saa sur. Det synes mig da nødvendigt i samme Aandedræt at tilføje, at naar man nu vil gaa til en Forlængelse af denne Garanti, er det jo for at skabe Ro om Banken og derigennem skaffe Frist til Foretagelse af den Rekonstruktion af Banken, den endelige, den definitive Rekonstruktion, som er i saa høj Grad nødvendig. Det fremhæves saa at sige fra alle Sider og med fuldkommen Ret, at man ikke paa nogen Maade kan bebrejde det nuværende Styre, eller lad mig sige det snævrere: den nuværende Direktions to udmærkede dygtige Mænd, dette kummerlige Resultat. Jeg nærer mindre Beundring for Bankraadet, men maaske vil netop, hvad der her er sket, føre til det glædelige, at Direktionen herefter faar friere Hænder, faar mere Luft under Vingerne; jeg tror, at Banken vil staa sig ved det. Det glædede mig at høre den højtærede Erhvervsminister sige, at der saa langt fra var noget at bebrejde den nuværende Styrelse, at han tværtimod mente, at den burde roses for det Mod, hvormed den nu har afdækket Misèren lige til Bunden. Det synes jeg er